

Teoretická část diplomové práce - posudek oponenta

Jméno a příjmení studenta: Věra Adámková

Název práce: Juliana Jirousková a Stará Říše

Adámková se ve své práci zabývá životem a dílem Juliany Jirousové, místem jejího narození, jímž je stará Stará Říše na Moravě, a jejími předky, především osobou autorčina dědečka, vydavatele Josefa Floriana. Práci rozdělila do pěti kapitol, z nichž nejpůvodněji vyznívají ty, v nichž využívá materiál získaný z méně známých zdrojů, jakými jsou vydané vzpomínkové texty akterů popisované historie a zčásti vlastní původní materiál získaný přímo od malířky. Zejména díky poslední zmiňovaným pasážím lze práce považovat nejen za zvládnutou, ale dokonce za nemálo přínosnou navzdory některým nepřesnostem.

Pokus o vymezení uměleckohistorického kontextu autorčina malířského díla přirozeně kvalitou nepřesahuje běžnou úroveň teoretické práce prakticky orientované autorky, dokonce výčet nejbližších souvisejících kontextů působí trochu nedůvěryhodně, jako školsky jednoduchý seznam ne zcela funkčních charakteristik.

Smysluplnost a právo na existenci práce získává především ve vztahu k výtvarné práci pisatelky. Text je logicky formulovaným rozšířením zájmu na studium díla starší umělkyně příbuzného, či obdivovaného směřování. Tato osobně formulovaná motivace vede k vytvoření textu, který by docela dobře mohl být podkladem či nástinem rozsáhlejší biografické studie či výstavního konceptu představujícího pozoruhodné dílo malířky širší veřejnosti.

Tato logika smyslu textu pomáhá čtenáři odhlédnout od některých detailních stylistických nedostatků jež by bylo možné snadno odstranit, ponechány v textu prozrazují nezkušenost při práci s textem, avšak nikoli příliš nápadnou. Například: Sňatku může „být bráněno,“ ale nikoli pouze „upíráno,“ aniž by bylo vysloveno, co je mu upíráno - například právo na existenci /str. 6 v textu diplomové práce/. Z kontextu ovšem není zřejmé zda slovo jen nedopatřením mechanicky vypadlo, anebo zda jde skutečně o nevhodné užívání vazby.

Podobně neobratně může působit třeba výraz „poměrně,“ nadpřirozená historika, Když už se autorka uchyluje k tomuto vágnímu stylu hodnocení bylo by jistě lepší vyjadřovat se k „poměrné *nepravděpodobnosti*“ historiky, a ponechat „nadpřirozenosti“ její substanciálně neměřitelný charakter, o něco větším problémem zůstává, že se čtenář jednoznačně nedozví, odkud autorka tuto historiku zná. /Pozn. JD - dodatečnou konzultací jsem zjistil, že pisatelka

uvádí použitý zdroj na jiném místě práce a proto jej omylem nejmenovala také zde. To snižuje „vážnost“ tohoto nedostatku/.

Nahlíženu jako celek lze práci považovat za mimořádně zdařilou.

Návrh hodnocení: A

Vypracoval: Josef Daněk

Datum: 5. 2. 2011

Podpis:

Handwritten signature of Josef Daněk, consisting of a stylized 'D' followed by a cursive 'a' and a long horizontal stroke.